

החובל פרק שמיני הבא כמא

מסורת הש"ם

1. צי' פורת עין שנ' תחת
שנ' ד' תחת ד' רגל תחת
רגל:
2. מפנהה כבודה ישלטעה
ומפהה אקס' זיומת:
3. ולא תקחו בפֶר ליפֶס
רצח' איש' רג' רע' שׁ
למונת' מות' זיומת:
4. ומפהה נפש' דבוקה
ישלטעה נפש' תחת
נפש':
5. ואיש' כי' יתון מום
בענוויל' פארש עז'הן
וינעשה לה' רוק' ראי' כט'
6. ואיש' כי' יזכה בליפֶס
אדם זות' זיומת:
וירקא כד' זי'
7. והזה אם' בן החובת
הריע' והפליל'
וחיבורו לאפַנ' ביד' רישעטו
במלטב' ורבינו כה' ב'
8. משפט' אחור' זיהוה
לכט' בבר' באהדר' זיהוה
אני זי' אלדרכ'ם:
וירקא כד' בכ'

לעזיו ר' ש"י
מלון"ן בפצעיות

החוֹבֵל. וכמה פואָה יפה. סַכְיִיל סַקְוִין וְסַפְמִיאוּ מִמְנוּ וְסַדְקָה
סִיסְ נַגְּרַק קִיסְ מַוְכֵּר עַמְנוּ נַעֲדַע עַבְדִּי: **נַמְמָה.**
לְאַבְשָׁמָה: **כִּיּוֹלָד** צָוָה, **לְפִי** מֵהֶם **סַקְוָתָה** מְעֻנָּגָה **לְכַפֵּר** קָרְעוּ וְמַלְאִיכָוּ
נַמְחָן. **מַלְגָּעָת:** אַפְתָּה, כֵּל יְמִינִי **סַמְלִיא** דּוֹתִיסָה **חַלְיוֹן** קוֹם **צַוְמָה**

החוֹבֵל. מִכְה בָּהָמָה שְׁלָמָנָה וּסְמִיךְ לֵיהֶן וְאַיְשִׁיבְתִּי תְּזִין. נְכָה
לְלִי"ג וּמְמִיךְ לֵיסְ דָּלָה מְכָה קְמוּמִים גַּל לְרִישָׁה
טַלְגָּו מִכְה גַּגְגָה כְּלָלָמָר לְקַמְנָן הַן סַכְמָה קְהַלְמָנִין וְהַמְרָגָן
לְקַמְנָן כַּי מְהֻלָּל דְּמַמִּיכָה גַּל מַקְמָו וּפְרַי נַפְשָׁה לְוַתְּסִים מְכָה

החוּבָל בhabiroו *חיב עליו מושם המשנה דברים יבנוק בצער בריפוי בשבת וכובשת: בנזק כיצד סימא את עינו קטע את ידו שיבר את רגלו רואין אותו כאלו הוא עבר נמכר בשוק ושמעין כמה היה יפה וכמה הוא יפה; צער 'כואו (או) בשפוד או במסר מרואידן מה אדם כיויא בוה רוניה ליטול להווית מצערך: יריפוי הכהן לחיב לרפאותו (⁹) עלה בו צמחים אם מלחמת המכבה חייב שלא מלחמת המכבה פטור 'הייתה נונתרה חייתה ונסתירה חייב לרפאותו חייתה כל צורכה אין חייב לרפאוותו: ישבת רואין אותו כאלו הוא שומר קישוואין שכבר נתן לו דמי ידו ודמי רגלו: ^⁶בבושאת הכל לפ' המביבש והמתבישי: גמ' ^¹אמאי עין תחת עין אמר רחמנא אימא עין ממש לא סלקא dedurak דתנייא יכול סימא את עינו מסמא את עינו קטע את ידו מקטע את ידו שיבר את רגלו משבר את רגלו ת"ל ^² מכח אדם ומכח בהמה מיה מכח בהמה לתשלומין אף מכח אדם לתשלומין ואם נפשך לומר הרהר הוא אומר ^³ לא תקח כופר לנפש רוץך אשר הוא רשאי למות לנפש רוץך אי אתה לוקח כופר אבל אתה לך כופר בראשי אבאים שאין חווין ^⁴ כי מכח אילימה ^² מכח בהמה ישלמנה ומכח אדם יומת הוא בקטלא כתיב אלא מהכא ^⁵ מכח נפש בהמה ישלמנה נפש תחת נפש וספיק ^⁶ ליה ואיש כי יתן מום בעמיו כאשר עשה כן יעשה לו הדאי לאו מכח הוא ^⁷ הכהה הכהה קאמרין מה הכהה האמורה בהמה לתשלומין אף הכהה האמורה באדם לתשלומין והא כתיב איש כי יכה כל נפש אדם מוות יומת בממון ממאי דבזמן אימא בימותה ממש לא סלקא dedurak חרدا חרדה יתקש למכח בהמה

בарамן בן נתן בו ושמע מינה ממון ומאי אם נפש לומרתו קשיא להנא
מאי חיות דילפת ממכה בהמה ליפ' מכאה אדם אמר רני ניקון מניקון
ואין רני ניקון מתייה אדרבה רני אדם מאדם ואין רני אדם מכאה
הינו דקתני אם נפש לומר הרוי הוא אמר לא תקוח כופר לנפש רוץ
אשר הוא רשע למות כי מות יומת לנפש רוץ אי אתה לוקח כופר
אבל אתה לוקח כופר לראשי אברים שאינן חורין והאי לא תקוח כופר
לנפש רוץ למעוטי ראש אברים הוא דאתא האי מביע ליה דאמר
רחמנא לא תעביר ביה תרתי לא תשקל מינה ממון ותקטילה האי 'מכדי'
רשעתו נפקא^ו רשעה אחת אתה מהיכיבו ואי אתה מהיכיבוathy רשות
וacctiy מביע לה דקאמר רחמנא לא תשקל ממון ותפטריה א"כ לכתוב
רחמנא לא תקוח כופר לאשר הוא רשע למות לנפש רוץ מהו לי ש"מ
אבל אתה לוקח כופר לראשי אברים שאינן חורין וכי מאחר דכתיב לא תקוח
מי הא היה אמיןא^ז اي בעי עינו נתיב קמ"ל מכאה
כבה אדם לחשולין: תניא ר' דוסתאי בן יהודה אומר עין החת עין ממון אתה
ש אמרת הרי שהיתה עינו של זה גROLה ועינו של זה קטנה הייך אני קורא
האי שקל מניה ממוני התורה אמרה משפט אחד היה לך לכם^ט משפט השווה
וזהו שקל מניה מהו רחמנא אמר נישkol מניה מנייה דאי לא תימא הבי
קמן